

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyně JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Daniely Zemanové právní věci **navrhovatelů: a) A. K. a b) P. K.**, oba zast. Mgr. Petrem Pytlíkem, advokátem se sídlem Thámova 181/20, Praha - Karlín, proti odpůrci: **obec Šestajovice**, se sídlem Husova 60/9, Šestajovice, zast. JUDr. Tomášem Kučírkiem, advokátem se sídlem Petráská 29, Praha 1, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) T. R.**, zast. Mgr. Davidem Řehákem, advokátem se sídlem Holečkova 100/9, Praha 5, **II) M. H.**, **III) J. S.**, **IV) M. B.**, **V) Ing. L. M.**, **VI) RNDr. J. K.**, **VII) J. Č.**, **VIII) V. Č.**, **IX) Ing. M. B.**, **X) Ing. M. Z.**, **XI) V. B.**, **XII) J. K.**, **XIII) JUDr. T. H.**, **XIV) Z. H.**, **XV) D. K.**, **XVI) Mgr. D. G.**, **XVII) J. J.**, **XVIII) Mgr. L. L.**, a **IXX) Zemědělská obchodní společnost Šestajovice – Jirny, a.s.**, se sídlem Zámecká 345, Jirny, o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – Územního plánu obce Šestajovice ze dne 31. 8. 2010, v řízení o kasační stížnosti odpůrce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 16. 11. 2012, č. j. 50 A 14/2012 - 142,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Osoby zúčastněné na řízení **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení věci.

Včas podanou kasační stížností se odpůrce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“), kterým bylo zrušeno opatření obecné povahy – Územní plán obce Šestajovice, který nabyl účinnosti dne 15. 9. 2010.

Navrhovatelé jsou spoluvlastníky pozemku parc. č. 597/179, zapsaného v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Praha – východ, na listu vlastnictví č. 2079, pro katastrální území Šestajovice u Prahy, obec Šestajovice, okres Praha – východ.

Navrhovatelé se domáhali zrušení Územního plánu obce Šestajovice (dále jen „územní plán“), schváleného a vydaného zastupitelstvem obce podle § 171 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve spojení s § 54 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), jako opatření obecné povahy.

Uplatnili jak námitky hmotněprávní, tak námitky charakteru procesního. V důsledku nového vymezení ploch pro veřejně prospěšné stavby a veřejně prospěšná opatření v přijatém územním plánu došlo na katastrálním území obce Šestajovice k zatížení cca 330 pozemků předkupním právem této obce. Jednou z takto vymezených ploch je i pozemek navrhovatelů, k němuž bylo následně v katastru nemovitostí vyznačeno předkupní právo obce. Podle navrhovatelů nemají tato omezení vlastnických práv ústavně legitimní a o zákonné cíle opřené důvody a nebyla učiněna jen v nezbytně nutné míře a nejšetrnějším ze způsobů vedoucích ještě rozumně k zamýšlenému cíli.

Porušení procesních předpisů při vydání územního plánu navrhovatelé spatřovali v porušení § 52 odst. 1 stavebního zákona, podle kterého se o upraveném a posouzeném návrhu územního plánu koná veřejné projednání, přičemž pořizovatel je povinen zajistit, aby po dobu 30 dnů ode dne doručení veřejné vyhlášky byl návrh územního plánu vystaven k veřejnému nahlédnutí u pořizovatele a v obci, pro kterou územní plán pořizuje.

Podle navrhovatelů stěžovatel tuto povinnost nesplnil. Z archivu elektronické úřední desky obce Šestajovice je zřejmé, že oznámení o zahájení řízení o územním plánu ze dne 7. 7. 2010 bylo vyvěšeno na úřední elektronické desce dne 8. 7. 2010. V samotném oznámení je však uvedeno, že dokumentace bude vystavena od 1. 7. 2010 do 2. 8. 2010 na Obecním úřadě v Šestajovicích s tím, že veřejné projednání návrhu územního plánu se uskuteční již dne 2. 8. 2010. Pokud by bylo uvedené oznámení považováno za veřejnou vyhlášku, pak dnem jejího doručení je podle § 25 odst. 2 správního řádu patnáctý den po vyvěšení, tj. 23. 7. 2010, a lhůta k veřejnému nahlédnutí do návrhu územního plánu tak měla vypršet nejdříve 22. 8. 2010.

Veřejné projednání návrhu územního plánu se však uskutečnilo již dne 2. 8. 2010. Toto porušení procedurálních pravidel objektivně vedlo k nezákonnosti celého územního plánu, která se přímo dotkla právní sféry navrhovatelů. Územní plán obce Šestajovice byl schválen na veřejném jednání zastupitelstva obce dne 12. 8. 2010. Oznámení o konání tohoto veřejného jednání zastupitelstva obce bylo na elektronické úřední desce vyvěšeno dne 6. 8. 2010. Také v tomto případě došlo k porušení procesních předpisů, neboť nebyla dodržena zákonná lhůta alespoň sedm dnů pro informování veřejnosti o místu, době a navrženém programu veřejného jednání zastupitelstva obce, která je stanovena v § 93 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obcích“). Veřejné projednání návrhu územního plánu se mělo uskutečnit nejdříve dne 23. 8. 2010, kdy teprve poté mohlo být svoláno jednání zastupitelstva obce s programem schválení územního plánu.

Posouzení krajského soudu.

Z příloh předložených navrhovateli a z vyžádaného spisu Městského soudu v Praze sp. zn. 7 A 191/2010, jehož přílohu tvoří správní spis, vyplývá, že veřejná vyhláška „řízení o územním plánu“, ve které bylo uvedeno, že se veřejné projednání návrhu územního plánu uskuteční dne 2. 8. 2010 a že dokumentace bude vystavena od 1. 7. 2010 do 2. 8. 2010 na Obecním úřadě v Šestajovicích, byla vyvěšena na úřední desce Obecního úřadu Šestajovice dne 8. 7. 2010.

Podle § 52 odst. 1 stavebního zákona o upraveném a posouzeném návrhu územního plánu

pokračování

se koná veřejné projednání. Pořizovatel zajistí, aby po dobu 30 dnů ode dne doručení veřejné vyhlášky byl návrh územního plánu vystaven k veřejnému nahlédnutí u pořizovatele a v obci, pro kterou územní plán pořizuje.

Z výše uvedeného plyne, že datum a místo konání veřejného projednání návrhu bylo stanoveno na 2. 8. 2010 v základní škole v ul. Komenského č. p. 158 v Šestajovicích. Oznámení o tom a o možnosti nahlédnout do dokumentace v době od 1. 7. 2010 do 2. 8. 2010 bylo na úřední desce oznámeno dne 8. 7. 2010. Za této situace je nepochybné, že stěžovatel porušil ustanovení § 52 odst. 1 stavebního zákona, neboť návrh územního plánu nebyl vystaven k veřejnému nahlédnutí po zákonem požadovanou dobu 30 dnů ode dne doručení veřejné vyhlášky. Uvedený závěr je zřetelně patrný z data oznámení (7. 7. 2010) a z poznámky o datu uveřejnění oznámení na úřední desce (8. 7. 2010). Je proto zjevné, že se dotčené osoby včas nedověděly o možnosti nahlédnout do dokumentace již od 1. 7. 2010. Veřejné projednání návrhu územního plánu se tak nemohlo konat dříve než 7. 8. 2010, nikoli tedy již 2. 8. 2010.

Byla-li by navíc aplikována právní úprava vyplývající z § 25 odst. 2 správního řádu, podle které se písemnost doručovaná veřejnou vyhláškou považuje za doručenu patnáctým dnem po vyvěšení, bylo by oznámení o veřejném projednání návrhu doručeno až dne 23. 7. 2010 a lhůta k veřejnému projednání návrhu by nemohla skončit dříve než 22. 8. 2010, kdy by se nejdříve mohlo konat veřejné projednání návrhu.

Podle § 53 odst. 1 stavebního zákona je povinností pořizovatele ve spolupráci s určeným zastupitelem vyhodnotit výsledky veřejného projednání, tedy i uplatněné připomínky (viz též § 22 a § 53 odst. 2 až 6 stavebního zákona). V případě námitek pak zpracuje návrh rozhodnutí o nich. Toto rozhodnutí je součástí opatření obecné povahy (§ 172 odst. 5 správního řádu). Jde-li o osobu, která mohla být opatřením obecné povahy nebo jeho části zkrácena na svých právech, je nedostatek oznámení o veřejném projednání a tudíž i nemožnost uplatnění námitek u tohoto jednání procesní vadou, která mohla mít za následek nezákonnost tohoto opatření, které nebylo vydáno zákonem stanoveným způsobem [§ 101d odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)].

Vzhledem k tomu, že uvedená vada zatěžuje územní plán jako celek, rozhodl krajský soud v souladu s návrhem o zrušení celého územního plánu, nikoli pouze v části vztahující se k pozemku těchto navrhovatelů.

Opodstatněnou shledal soud také námitku poukazující na porušení zákona o obcích, neboť občané obce byli informováni o místě, době a navrženém programu veřejného jednání zastupitelstva obce, při kterém byl územní plán schválen (§ 54 stavebního zákona), aniž by byla dodržena alespoň 7denní lhůta vyplývající z § 93 odst. 1 zákona o obcích. Oznámení o tom, že se veřejné jednání zastupitelstva obce bude konat dne 12. 8. 2010, bylo totiž vyvěšeno na úřední desce až 6. 8. 2010.

Soud závěrem uvedl, že oproti požadavku stěžovatele nemohl bez dalšího vycházet z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2011, č. j. 6 Ao 7/2010 - 73, v němž měla být konstatována bezchybnost procesu přijetí územního plánu. Jak totiž plyne z odůvodnění označeného rozsudku a zejména z návrhu na zahájení řízení podaného tehdejšími navrhovateli odlišnými od navrhovatelů současných, který si soud rovněž od Nejvyššího správního soudu vyžádal, v řízení před Nejvyšším správním soudem nebyla uplatněna totožná procesní námitka. Nejvyšší správní soud se o procesu přijetí územního plánu zmínil pouze v rámci rekapitulace skutkového stavu a nelze proto konstatovat, že by řešil nyní uplatněnou procesní výhradu. Nejde

proto o případ věci již dříve rozhodnuté, který by odůvodňoval odmítnutí návrhu podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Argumenty obsažené v kasační stížnosti a vyjádření navrhovatelů.

K hmotně právní argumentaci navrhovatelů stěžovatel v kasační stížnosti uvedl, že v důsledku novelizace § 101 stavebního zákona, provedené zákonem č. 350/2012 Sb., s účinností k 1. 1. 2013, požádal příslušný katastrální úřad o výmaz svého předkupního práva k 330 pozemkům uváděným navrhovatelí.

V této souvislosti stěžovatel požádal zdejší soud o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, neboť uvedeným postupem došlo k naplnění hlavního faktického požadavku navrhovatelů v řízení o zrušení územního plánu.

Ke zrušujícímu důvodu stěžovatel uvedl, že „Oznámení o zahájení řízení o územním plánu“ ze dne 7. 7. 2010, v němž je na zadní straně uvedeno, že toto oznámení bylo vyvěšeno dne 8. 7. 2010 a sejmuto dne 3. 8. 2010, vzniklo nedopatřením jako duplicitní, protože tatáž písemnost, datovaná dne 17. 5. 2010, byla vyvěšena na úřední desce v rozmezí od 17. 6. 2010 do 3. 8. 2010.

Již od 17. 5. 2010 byl samotný návrh územního plánu k dispozici, a to jak na Obecním úřadě Šestajovice, tak i na webových stránkách obce. Tato skutečnost vyplývá mimo jiné z podání, označeného „Stanovisko vlastníků parcely č. 550/2 k návrhu územního plánu“, které bylo doručeno dne 28. 5. 2010 na Obecní úřad Šestajovice osobami zúčastněnými na řízení č. IV. a V.

Celý problém vznikl v důsledku velkého datového objemu elektronicky zpracovaného návrhu územního plánu, jehož stažení a otevření činilo vzhledem k rychlosti internetového připojení značné potíže. Dotčené orgány si telefonicky stěžovaly na komplikace s přístupem, a proto byla velikost datového objemu návrhu zkomprimována pro usnadnění stažení a otevření souboru, při zachování dostatečné čitelnosti.

V této souvislosti také nedopatřením došlo k duplicitnímu vyhotovení oznámení o zahájení řízení, chybně datovanému 7. 7. 2010 a chybně vyvěšenému 8. 7. 2010. To však nemění nic na skutečnosti, že oznámení bylo na úřední desce vyvěšeno již od 17. 6. 2010 a bylo sejmuto 3. 8. 2010, o čemž svědčí vyjádření dotčených orgánů datovaná před 7. 7. 2010. Těmito rozpory se krajský soud nezabýval.

Stěžovatel upozorňuje na to, že správní spis prošel kontrolou na ministerstvu vnitra dne 10. 1. 2011, kdy bylo konstatováno, že při pořízení územního plánu nedošlo k žádnému pochybení. Obdobně shledal zákonným územní plán i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 29. 3. 2011, č. j. 6 Ao 7/2010 - 73. Z tohoto důvodu tak stěžovatel v rámci hospodárnosti souhlasil s písemným projednáním věci. Pokud by se jednání konalo, nepochybně by soud na uvedené skutečnosti upozornil.

Stěžovatel také namítá, že z ustanovení § 52 stavebního zákona nijak neplyne, že by zákonem stanovená 30 denní lhůta musela před projednáním návrhu uplynout celá. Pokud lze námítky či připomínky uplatnit nejpozději při projednání návrhu, pak je logické, aby si osoby, které se veřejného projednání účastní, mohly na poslední chvíli uplatněné připomínky či námítky dát do souvislosti s návrhem. Pro takové osoby je v takovém případě z praktického pohledu důležité, aby měly přístup k návrhu ještě alespoň několik dní po veřejném projednání. Veřejné jednání se tak mohlo konat i dříve než 7. 8. 2010.

pokračování

K namítanému porušení zákona o obcích stěžovatel uvedl, že se jednalo o neúmyslné nedopatření, které bylo zřejmě způsobeno omezenými kapacitními možnostmi obce v době zařizování tak komplexní problematiky, jako je územní plán obce v blízkosti Prahy. Stěžovatel neměl žádný úmysl zkrátit jakákoliv práva a má za to, že uvedené pochybení nemůže samo o sobě vést ke zrušení územního plánu.

Stěžovatel navrhuje napadený rozsudek zrušit a věc vrátit krajskému soudu k dalšímu řízení.

Ve vyjádření ke kasační stížnosti se navrhovatelé ztotožnili s odůvodněním krajského soudu. Dále konstatovali, že duplicitní vyhotovení veřejné vyhlášky nezbavuje stěžovatele povinnosti postupovat v souladu s ustanovením § 52 odst. 1 stavebního zákona. Obdobně došlo k porušení § 93 odst. 1 zákona o obcích, přičemž tvrzení o údajném nedopatření považují navrhovatelé za liché.

K hmotně právní argumentaci navrhovatelé uvedli, že dle jejich zjištění stěžovatel o zrušení předkupního práva požádal nikoli v souvislosti s novelizací stavebního zákona, ale v souvislosti s podanou kasační stížností. Navrhují kasační stížnost zamítnout.

Osoby zúčastněné na řízení se ke kasační stížnosti nevyjádřily.

Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu.

Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost byla podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, a stěžovatel je ve smyslu ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. řádně zastoupen. Kasační soud poté přezkoumal napadený rozsudek krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů a zkoumal při tom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Předmětem sporu v projednávané věci je otázka, zda stěžovatel dodržel stavebním zákonem stanovenou 30 denní lhůtu, po kterou má být návrh územního plánu vystaven před veřejným projednáním k nahlédnutí.

Tvrzení stěžovatele, že veřejná vyhláška o zahájení řízení o územním plánu byla na úřední desce Obecního úřadu Šestajovice vyvěšena od 17. 6. 2010 do 3. 8. 2010, nemá oporu ve spisovém materiálu.

Ze správního spisu zdejší soud ověřil, že písemností ze dne 1. 4. 2010 bylo v souladu s § 50 stavebního zákona sousedním obcím a dotčeným orgánům oznámeno konání společného jednání o návrhu územního plánu obce Šestajovice dne 30. 4. 2010 na Obecním úřadě v Šestajovicích. Z oznámení je dále patrné, že svá stanoviska a připomínky mohly dotčené orgány a sousední obce uplatnit do 30 dnů od projednání, tedy do 31. 5. 2010.

Ve spisu je založena žádost stěžovatele o posouzení návrhu územního plánu, adresovaná Krajskému úřadu Středočeského kraje, která není datována. Ze stanoviska Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 16. 6. 2010 vyplývá, že nadřízený orgán územního plánování neshledal v návrhu žádné rozpory, a proto je možné návrh územního plánu následně projednat ve smyslu ustanovení § 52 až 54 stavebního zákona.

Ve spisu je založena veřejná vyhláška datovaná dnem 17. 5. 2010, označená jako řízení o územním plánu, ve které je uvedeno, že se veřejné projednání návrhu územního plánu uskuteční dne 2. 8. 2010. Dokumentace bude vystavena od 1. 7. 2010 do 2. 8. 2010 na Obecním úřadě v Šestajovicích. Na zadní straně je uvedeno, že tato vyhláška byla vyvěšena na úřední desce Obecního úřadu Šestajovice dne 8. 7. 2010 a byla sejmuta dne 3. 8. 2010.

Ve spisu je dále založena písemnost ze dne 8. 7. 2010, kterou Obecní úřad Šestajovice požádal o vyvěšení písemnosti: „Řízení o projednání územního plánu obce Šestajovice“ Městský úřad Brandýs nad Labem - Stará Boleslav.

Správní spis dále obsahuje veřejnou vyhlášku datovanou dnem 7. 7. 2010 (správně mělo být uvedeno „2010“), označenou jako „řízení o územním plánu obce Šestajovice“, totožného obsahu jako vyhláška ze dne 17. 5. 2010. Na zadní straně je Městským úřadem Brandýs nad Labem - Stará Boleslav potvrzeno, že veřejná vyhláška byla vyvěšena na úřední desce tohoto úřadu dne 12. 7. 2010 a byla sejmuta dne 2. 8. 2010.

Z uvedené rekapitulace je více než zřejmé, že argumentace uplatněná stěžovatelem v kasační stížnosti nemá žádnou oporu ve spisovém materiálu. Spisový materiál svědčí naopak tomu, že veřejná vyhláška ze dne 17. 5. 2010 byla na úřední desce Obecního úřadu Šestajovice vyvěšena dne 8. 7. 2010 a veřejná vyhláška ze dne 7. 7. 2010 byla na úřední desce Městského úřadu Brandýs nad Labem - Stará Boleslav vyvěšena dne 12. 7. 2010.

Podle § 43 stavebního zákona se územní plán vydává formou opatření obecné povahy podle správního řádu. Obecně je vydávání opatření obecné povahy upraveno v § 171 až § 174 správního řádu a podle těchto ustanovení, resp. obdobně podle ustanovení části první a přiměřeně podle ustanovení části druhé správního řádu, postupují správní orgány v případech, kdy jim zvláštní zákon ukládá vydat závazné opatření obecné povahy (§ 171 a § 174 odst. 1 správního řádu).

Podle § 172 odst. 1 správního řádu správní orgán doručí po projednání s dotčenými orgány návrh opatření obecné povahy s odůvodněním veřejnou vyhláškou podle § 25 uvedeného zákona, kterou vyvěsí na své úřední desce a na úředních deskách obecních úřadů v obcích, jejichž správních obvodů se má opatření obecné povahy týkat, a vyzve dotčené osoby, aby k návrhu opatření podávaly připomínky nebo námítky.

Ustanovení § 25 správního řádu ukládá správnímu orgánu, který písemnost doručuje, aby ji nejpozději v den vyvěšení zaslal též příslušným obecním úřadům, které jsou povinny písemnost bezodkladně vyvěsit na svých úředních deskách na dobu nejméně 15 dnů.

Závěru, dle kterého bylo oznámení o zahájení řízení zákonem stanoveným způsobem vyvěšeno na úřední desce Obecního úřadu Šestajovice 8. 7. 2010, nikoliv 17. 6. 2010, odpovídá nejen uvedení data vyvěšení 8. 7. 2010 na zadní straně veřejné vyhlášky ze dne 17. 5. 2010, ale i další listiny založené ve spisu. Jedná se o žádost Obecního úřadu Šestajovice ze dne 8. 7. 2010, kterou tento v souladu se shora popsáním postupem podle § 25 správního řádu požádal Městský úřad Brandýs nad Labem – Stará Boleslav o vyvěšení veřejné vyhlášky na jeho úřední desce. Pokud by se jednalo o duplicitní vyhotovení a duplicitní vyvěšení veřejné vyhlášky, jak tvrdí stěžovatel, musela by ve spisu být založena i žádost stěžovatele o vyvěšení původní vyhlášky ze dne 17. 5. 2010 na úřední desce Městského úřadu Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, a to žádost ze dne 17. 6. 2010. Taková žádost ve spisu chybí, přičemž na zadní straně veřejné vyhlášky ze dne 7. 7. 2010 je otiskem úředního razítka Městského úřadu Brandýs nad Labem - Stará Boleslav potvrzeno, že veřejná vyhláška byla vyvěšena na úřední desce tohoto úřadu dne 12. 7. 2010 a sejmuta dne 2. 8. 2010. Žádné dřívější vyvěšení této vyhlášky (která by správně měla být stejného

pokračování

data) není ve spisu doloženo. Duplicitnímu vyhotovení a vyvěšení veřejné vyhlášky tak listiny ve spisu založené nesvědčí.

Vyvěšení veřejné vyhlášky dne 17. 6. 2010 neprokazují ani stanoviska dotčených orgánů, datovaná před 7. 7. 2010. Návrh územního plánu se totiž nejprve projednává s dotčenými orgány. Podrobnou úpravu obsahuje § 50 a § 51 stavebního zákona. Tomuto postupu odpovídají i stanoviska dotčených orgánů, která korespondují s písemností ze dne 1. 4. 2010, kterou bylo dotčeným orgánům a sousedním obcím podle § 50 stavebního zákona oznámeno společné jednání o návrhu územního plánu obce Šestajovice, stanovené na 30. 4. 2010. V souladu s § 50 stavebního zákona mohou dotčené orgány uplatnit svá stanoviska k návrhu územního plánu do 30 dnů od tohoto projednání, v posuzovaném případě do 31. 5. 2010, což také dotčené orgány učinily. Jinými slovy, stanoviska dotčených orgánů nemají s datem vyvěšení veřejné vyhlášky o projednání návrhu územního plánu podle § 52 stavebního zákona žádnou souvislost.

Vyvěšení veřejné vyhlášky dne 17. 6. 2010 na úřední desce Obecního úřadu Šestajovice nelze dovodit ani ze stěžovatelem uváděné písemnosti: „Stanovisko vlastníků parcely č. 550/2 k návrhu územního plánu“, které bylo na obecní úřad doručeno dne 28. 5. 2010. Z uvedeného podání lze dovodit pouze to, že osoby zúčastněné na řízení č. IV. a V. byly k uvedenému datu s návrhem územního plánu seznámeny, nikoli již však to, že dne 17. 6. 2010 byla zákonem stanoveným způsobem vyvěšena na úřední desce veřejná vyhláška a že byl návrh územního plánu vystaven k veřejnému nahlédnutí po zákonem stanovenou dobu.

I kdyby však Nejvyšší správní soud stěžovateli přisvědčil, že veřejná vyhláška byla na úřední desce obecního úřadu vyvěšena dne 17. 6. 2010, na porušení § 52 stavebního zákona by se nic nemohlo změnit.

Pořizovatel je totiž povinen dle § 172 odst. 1 správního řádu doručit návrh opatření obecné povahy s odůvodněním veřejnou vyhláškou podle § 25 uvedeného zákona, kterou vyvěsí na své úřední desce a na úředních deskách obecních úřadů v obcích, jejichž správních obvodech se má opatření obecné povahy týkat, a vyzve dotčené osoby, aby k návrhu opatření podávaly připomínky nebo námítky. Patnáctým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručenou, rozhodující je přitom „den vyvěšení“ písemnosti na úřední desce příslušného správního orgánu, nikoliv na úředních deskách v jednotlivých obcích, pokud však zvláštní zákon nestanoví odchylnou úpravu.

Jednou z takovýchto speciálních odchylných úprav je právě úprava obsažená ve stavebním zákoně. Pokud jde o územní plánování, hlava II části třetí stavebního zákona v § 20 až 24 speciálně upravuje některé postupy v územním plánování, mj. v § 20 doručování písemností ve věcech územního plánování (tedy také návrh územního plánu) veřejnou vyhláškou.

Podle uvedeného ustanovení se písemnosti ve věcech územního plánování v zákonem stanovených případech doručují veřejnou vyhláškou. Zveřejňuje-li se písemnost vyvěšením na více úředních deskách, považuje se za den vyvěšení den, ve kterém byla písemnost vyvěšena nejpozději. Zvláštní ustanovení § 20 odst. 1 stavebního zákona tedy považuje pro doručování (oznamování) písemností ve věcech územního plánování za „den vyvěšení“ zřetelně jiný den než obecná ustanovení § 173 odst. 1 ve spojení s § 25 odst. 3 správního řádu.

Úprava tohoto ustanovení byla vtělena do stavebního zákona pozměňujícím návrhem Senátu Parlamentu České republiky dne 10. 2. 2006 pod pořadovým číslem 212, přičemž

z vystoupení senátorky RNDr. Jitky Seitlové je zřejmé, že motivem pro předložení návrhu byl úmysl informovat na úřední desce obce její obyvatele o všech záležitostech územního plánování, které mají na obec či vlastníky nemovitostí v této obci vliv, a to především z důvodu možného vyvlastňování majetku. Od data zveřejnění v poslední obci se pak samozřejmě odvíjí i datum doručení příslušného opatření.

V nyní posuzované věci byla předmětná veřejná vyhláška vyvěšena na úřední desce Obecního úřadu v Šestajovicích dne 8. 7. 2010, na úřední desce Městského úřadu Brandýs nad Labem - Stará Boleslav až dne 12. 7. 2012. Za den doručení veřejné vyhlášky se v souladu s § 20 stavebního zákona proto považuje až 27. 7. 2010. Teprve od tohoto data bylo tedy nutno odvíjet dobu nejméně 30 dnů, po kterou má být návrh územního plánu vystaven před jeho veřejným projednáním k nahlédnutí.

Tak tomu však v projednávané věci zjevně nebylo, neboť veřejné projednání návrhu bylo stanoveno na 2. 8. 2010.

Obsah spisového materiálu žádným rozporům, se kterými se měl dle stěžovatele krajský soud nad rámec žalobních tvrzení vypořádat, nesvědčí. Z obsahu správního spisu je naopak zřejmé, že zákonem stanovený postup nebyl ze strany stěžovatele dodržen.

Nejvyšší správní soud nemůže přisvědčit ani zcela nepřipadné argumentaci stěžovatele, že z § 52 stavebního zákona nijak neplyne, že by zákonem stanovená 30 denní lhůta musela před projednáním návrhu uplynout celá.

Postupy územního plánování jsou veřejné. Veřejnost má právo aktivně se účastnit procesu pořizování územně plánovací dokumentace a ovlivňovat tak její výslednou podobu. Stavební zákon na jedné straně zavedl povinné veřejné projednání návrhu územního plánu, které je spojeno s účastí široké veřejnosti, s výkladem pořizované územně plánovací dokumentace a s právem příslušných osob podávat proti tomuto návrhu připomínky či námítky. Na druhé straně však zavedl přísnou koncentraci řízení, kdy námítky či připomínky proti tomuto návrhu lze uplatnit nejpozději při veřejném projednání. Vzhledem ke složitosti územního plánování a vzhledem k přísné koncentraci musel proto zákonodárce současně stanovit i minimální dobu, po kterou musí být návrh územního plánu vystaven k nahlédnutí veřejnosti, aby se právo podávat námítky či připomínky nestalo bezobsažným. Nedostatek včasného oznámení o veřejném projednání návrhu územního plánu a s tím spojená nemožnost uplatnění námitek u tohoto jednání je procesní vadou, která může mít za následek nezákonnost vydaného opatření.

Námítku stěžovatele, dle které stěžovatel s ohledem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2011, č. j. 6 Ao 7/2010 – 73, souhlasil v rámci hospodárnosti s písemným projednáním věci, a z tohoto důvodu soud na jím uvedené skutečnosti neupozornil, považuje soud za účelovou.

V rozhodnutí zdejšího soudu sp. zn. 6 Ao 7/2010 nebyla vůbec otázkou dodržení § 52 stavebního zákona předmětem sporu. Z podaného návrhu, který byl stěžovateli krajským soudem zaslán k vyjádření a ke kterému se také stěžovatel písemně dne 7. 9. 2012 vyjádřil, bylo namítané porušení § 52 stavebního zákona zcela zřejmé. Ačkoliv tedy stěžovatel souhlasil s písemným projednáním věci, nic mu nebránilo, aby se o jím tvrzeném duplicitním vyhotovení vyhlášky či jiných relevantních skutečnostech zmínil již v tomto vyjádření.

Tvrzení, dle kterého prošel správní spis kontrolou na ministerstvu vnitra dne 10. 1. 2011, kdy bylo konstatováno, že při pořizování územního plánu nedošlo k žádnému pochybení, je zcela zavádějící. Ministerstvo vnitra není orgánem, který by měl pravomoc dohlížet či vykonávat dozor

pokračování

nad dodržováním stavebního zákona.

Ostatně výše uvedené také vyplývá z písemnosti ze dne 10. 1. 2011, č. j. MV-115613-3/ODK-2010, založené ve správním spisu. Touto písemností reaguje ministerstvo vnitra, odbor dozoru a kontroly veřejné správy, na podnět ke kontrole výkonu samostatné působnosti obcí Šestajovice. V tomto dopise je výslovně uvedeno, že ministerstvo vnitra není orgánem, který dozírá na dodržování stavebního zákona, a proto se k namítanému porušení tohoto zákona není kompetentní vyjádřit.

Nejvyšší správní soud je také nucen konstatovat, že stěžovatel se nedodržení zákonem stanovených lhůt dopustil i v případě oznámení o místu, době a navrženém programu veřejného jednání zastupitelstva obce, při kterém byl územní plán schválen (§ 54 stavebního zákona), neboť opět nedodržel minimální 7denní lhůtu, vyplývající z § 93 odst. 1 zákona o obcích. Oznámení o tom, že se veřejné jednání zastupitelstva obce bude konat dne 12. 8. 2010, bylo na úřední desce vyvěšeno až 6. 8. 2010. Skutečnost, že se jednalo o nezaviněné administrativní pochybení, nemůže na porušení zákona nic změnit.

S ohledem na vše výše uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl. Dílčí nesprávný závěr krajského soudu, který nevzal v úvahu aplikaci ustanovení § 20 stavebního zákona, není pochybením, které by mělo vliv na zákonnost jím vydaného rozhodnutí, a bylo je možno zkorigovat v odůvodnění rozsudku Nejvyššího správního soudu.

Stěžovatel, který neměl v řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.) Navrhovatelé byli ve věci úspěšní. Soud však dospěl k závěru, že jim žádné náklady řízení o kasační stížnosti nevznikly. Za převzetí a přípravu věci byla již navrhovatelům přiznána náhrada nákladů řízení krajským soudem, přičemž v kasačním řízení jsou navrhovatelé zastoupeni totožným zástupcem, který je již s věcí dostatečně obeznámen. Písemnost ze dne 13. 3. 2013, kterou se zástupce navrhovatelů ke kasační stížnosti vyjádřil, nelze z hlediska obsahu považovat za úkon právní služby ve smyslu § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů, za který by navrhovatelům náležela náhrada nákladů řízení. V tomto velmi stručném vyjádření se zástupce navrhovatelů v podstatě ztotožnil s odůvodněním napadeného rozsudku krajského soudu, přičemž z jeho obsahu nelze dovodit žádné nové skutečnosti relevantní pro kasační řízení.

Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť nevynaložily žádné náklady, které by jim vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jim soud uložil (srov. § 60 odst. 5 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. září 2013

JUDr. Radan Malík
předseda senátu